

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7983/2022
14.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Гордане Комненић, Добриле Страјина и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Душан Марковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији пуномоћник Александар Којић, адвокат из ..., ради утврђења и чинидбе, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1874/21 од 14.10.2021. године, у седници одржаној 14.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1874/21 од 14.10.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1874/21 од 14.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 6593/20 од 16.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је тужени извршио незаконито и самовласно запоседање површине од 155 м2, кат. парцеле број ..., уписане у лист непокретности број ... КО ..., што представља 155/5866 делова исте парцеле, а који део се граничи са катастарским парцелама ближе описане у изреци, а на ком запоседнутом делу је земљишно-књижни сувласник тужиља АА. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да у року од осам дана од дана пријема пресуде, а под претњом принудног извршења тужиљи као земљишно-књижном сувласнику врати у посед парцелу у обиму ближе описаном овим ставом изреке, а коју површину земљишта је тужени запосео незаконитим и самовласним заузећем. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име самовласног заузећа 155 м2 кат. парцеле ... уписане у лист непокретности број ... КО ..., исплати новчану противвредност земљишта у износу од 820.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужиља да туженом на име трошкова поступка исплати износ од 147.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1874/21 од 14.10.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужила, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је утврђење незаконитог запоседања дела парцеле од стране туженог, враћање у посед заузетог дела тужилци и исплата новчане противвредности земљишта, а побијаном одлуком је потврђена првостепена пресуда којом је тужбени захтев одбијен. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужилце не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, односно не указује на постојање другачијих одлука, већ се оспорава утврђено чињенично стање, што није дозвољен ревизијски разлог. Одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, а правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 01.04.2013. године, а вредност предмета спора је 820.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић